ग्रमरः वस्ते मांसमिति वसा शुद्धमांसस्य यः स्नेकः सा वसेति वैद्या (10.) इति स्वामी वसया मांसस्नेहिन शीनं देवं प्रीणामि । ग्रश्च नेत्राम्बु रोदनमित्यमरः [५.६.१३.] ग्रश्रुभिर्नेत्राम्बुभिः प्रुघाः देवताः प्रीणामि । द्र्षिका नेत्रयोर्मलमित्य-मरः [२. ६. ६७.] द्रवीकाभिर्नेत्रमलैक्ट्राउनीर्देवताः प्रीणामि । रुधिरे प्रमुग्लोहिता-स्रातन्तवाशोणितमित्यमरः [५. ६. ६४.] ग्रस्यते मृत्यते (11.) इति वा ग्रमृक् रुधिरं पद्त्र इत्यसत्रादेशः [पा॰ ६.१.६३.] ग्रस्ता र्चांसि प्रीणामि । ग्रङ्गैः पूर्वा-नुकावयवैः चित्राणि दैवतानि प्रीणामि । इपं स्वभावे सौन्दर्ये नाणके प्रमुश-ब्योरिति विश्वः द्रपेण मौन्द्र्येण नन्तत्राणि दैवतानि प्रीणामि । वचा चर्मणा पृथिवीं देवीं प्रीणामि स्वाकृति मस्त्रेराज्यं नुकृतितित्यर्थः ॥ अत्र अग्निं कृद्येनाश-निं कृद्यायेणित्यादि खावापृथिवीभ्यां स्वाकृत्यना ग्रपि [३१. ८-१३.] ग्राङ्गतीर्ज्-द्वयात् ग्राधमिधिकवात् ॥ ॥ का॰ [५०. ट. १ट.] ग्रवभृवेष्यत्रेऽप्तु मग्नस्य पिङ्गलस्य खलतिविक्तिधशुक्तस्य मूर्धिन बुक्तित बुम्बकाय स्वाक्ति । ग्रवभृययागाते ए-वंविधस्य पुंसो मूर्धिन तुम्बकायिति मल्लिणाज्यं सकृहृहीतं तुङ्गयात् कीरृशस्य पुं-सः जले मग्रस्य विङ्गलाद्यस्य खलतेः खल्वारस्य विक्रिथस्य द्लुरस्य शुक्तस्या-तिगौरस्येति सूत्रार्थः ॥ वरुणदेवत्या दिपदा यतुर्गायत्री उदन्यपुत्रमुणिउभदृष्टा । तुम्बकाय वरुणाय स्वाहा मुझतमस्तु वरुणो वै तुम्ब इति श्रुतेः [१३.३.७.५.]। रूषा चालर्जले जप्ता पापनाशिनी तड्कं कारीतेन जुम्बका नाम गायत्री वेदे वाजसनेयके अन्तर्जले सकृत्जप्ता ब्रह्महत्यां व्यपोक्तोति ॥१॥

X. व्हिर्ण्यगर्भः समेव॰ ॥ १०॥ यः प्राणातो निमि॰ ॥ ११॥

चतस्रः कदेवत्याः त्रिष्टुभः प्रजापतिमुतिक्रिणयगर्भदृष्टाः प्राजापत्यपप्रूनामश्चा-दीनां याज्यानुवाक्याः ॥ दे व्याख्याते [५३.१.३.] ॥१०॥११॥

यस्येमे कि्मवंत्तो मिक्ति यस्य समुद्र र्सया सकाङः । यस्येमाः प्रदिशो यस्य बाङ्ग कस्मै देवायं क्विषा विधेम ॥ १२॥

वयं कस्मै प्रजापतये देवाय कृविषा विधेम कृविर्दद्यः विभक्तिव्यत्ययः कश-ब्दस्य सर्वनामवमार्षम् । इमे क्षिमवत्तः बङ्गवचनाद्न्येऽपि किमाचलप्रभृतयः